

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 4. december 1968

**om bemyndigelse af Den franske Republik til at træffe beskyttelsesforanstaltninger i
overensstemmelse med traktatens artikel 108, stk. 3**

(Teksten på fransk er den eneste autentiske)

(68/406/EØF)

**KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR –**

under henvisning til bestemmelserne i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 108, stk. 3,

under henvisning til Kommissionens beslutning af 23. juli 1968, særlig artikel 9, og

og

ud fra følgende betragtninger:

Den usædvanlige økonomiske situation, der opstod i Frankrig i løbet af maj og juni 1968, og dens negative indvirkning på dets udenrigspolitiske ligevægt foranledigede Rådet til ved direktiv af 20. juli 1968 at yde dette land den gensidige bistand, som er fastsat i traktatens artikel 108, stk. 2; da denne gensidige bistand alene ikke kunne afhjælpe uligevægten, bemyndigede Kommissionen ved beslutning truffet den 23. juli 1968 i medfør af artikel 108, stk. 3, Den franske Republik særligt til midlertidigt og undtagelsesvis at opretholde de valutarestriktioner, som afviger fra de forpligtelser, der er pålagt i traktaten og i de udstedte direktiver om dens anvendelse på kapitalbevægelsesområdet;

Den franske Republik havde ophævet disse foranstaltninger i september 1968 i betragtning af de på det tidspunkt allerede opnåede resultater i henseende til normalisering af den økonomiske ligevægt; imidlertid havde denne proces endnu ikke ført til en fuldstændig genoprettelse af situationen, særlig med hensyn til finansforbindelserne med udlandet, og en pludselig forværring af den samlede balance, som blev yderligere forstærket ved spekulationsbevægelser, medførte en kraftig kapitalflugt, der tvang den franske regering til omgående at genindføre valutarestriktioner og endog skærpe dem i forhold til de i maj 1968 trufne foranstaltninger;

den gensidige bistand, som Rådet bevilgede den 20. juli 1968, er stadig gældende; de øvrige medlemsstater har desuden samtidig med nogle tredjelande ydet Frankrig en betydelig finansiell bistand; forbundsrepublikken Tyskland har indført foranstaltninger, der bevirker en lettelse for indførsler til dens område og beskatning af udførsler samt en bremsning af kapitaltilstrømningen; alligevel er det klart, at det stramme program for økonomiske og finansielle restriktioner, som den franske regering har indført under iagttagelse af traktatens forskrifter, kun kan gennemføres, når landets valutareserver midlertidigt beskyttes og især ved indvirken på kapitalbevægelser af finansiell art med undtagelse af løbende transaktioner omfattende varer og tjenesteydelser og andre usynlige transaktioner; på sidstnævnte område er en begrænsning af valutaudførsler i forbindelse med forretningsrejser imidlertid også undtagelsesvis berettiget som afvigelse fra traktatens artikel 106, stk. 1;

af samme årsager er som afvigelse fra traktatens artikel 31 og 34 også forpligtelsen til at domicilere import- og eksportforretninger hos godkendte mellem-mænd samt forpligtelsen til at forlange betaling af de udførte varer inden 180 dage efter deres ankomst til bestemmelsesstedet berettigede;

Den franske Republik kan således bemyndiges til at opretholde de restriktioner og den kontrol, der blev genindført omgående den 25. november 1968, indtil foranstaltningerne til genoprettelse af den franske økonomis samlede ligevægt har fjernet risikoen for kapitalbevægelser i spekulationsøjemed;

ovenstående faktorer gør det nødvendigt at ændre Kommissionens beslutning af 1968 med hensyn til foranstaltningerne angående valuta –

TRUFFET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den franske republik bemyndiges til foreløbig:

- a) at forbyde – eller lade underkaste en forhånds valutatilladelse – afslutning eller gennemførelse af transaktioner og overførsler i forbindelse med kapitalbevægelser, som er nævnt i artikel 1 og 2 i Rådets direktiv af 11. maj 1960 (første direktiv til gennemførelse af artikel 67), ændret ved direktiv 63/21/EØF af 18. december 1962, i det omfang sådanne foranstaltninger faktisk er i kraft på tidspunktet for denne beslutnings ratifikation;
- b) at lade indførsel og udførsel af de til forretningsrejser nødvendige betalingsmidler underkaste begrænsning eller forhåndstilladelse;
- c) at kræve vareimport- og eksportforretninger domicileret hos godkendte mellemmand samt at foreskrive en frist for betaling af udførte varer på 180 dage efter deres ankomst til bestemmelsesstedet.

Artikel 2

Kommissionen undersøger til stadighed disse foranstaltningers anvendelse.

Den forbeholder sig at tilbagekalde eller ændre denne bemyndigelse, så snart pengestrømmene er blevet tilstrækkeligt normaliseret.

Artikel 3

Artikel 1 i beslutning af 23. juli 1968 ophæves.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Den franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. december 1968.

På Kommissionens vegne

Jean REY

Formand
